tučným, vycentrovať

Kapitola 1

Kedysi ~~dávno~~ žil nádherný okrídlený kôň, ktorý sa volal Pegas. Možno už o ňom počuli. Tento tvor dlhý ~~čas~~ pokojne plachtil po krásnej modrej oblohe alebo sa hral v mračnách a vyhýbal sa bleskom, pričom sa často po boku hrdinov vydával bojovať s ~~obludami~~. Dnes však Pegas letel pomaly a len ~~nahnevane~~ mával krídlami. Keby ste sa mu prizreli trochu bližšie, videli by ste, že pleče; jeho slzy padali na zem, kde žili ľud~~kovia~~. Pegas, večným svetobežník, žil celý život na starovekom kontinente. Časom sa tamojšie ~~rôzne~~ spoločenstvá ľudí spojili a vytvorili krajín rôznych množstvo. Niektoré boli veľké, iné malé, niektoré boli púšťami piesočnými pokryté a iné iskrivými ~~hlúpymi~~ ľadovcami, niektoré mali polia kvetmi posiate, iné zase majestátne hory a niektoré mali nízke štvorcové budovy, zatiaľ čo v sa vysoké vežičkami špicatými týčili iných stavby so. Tieto budovy boli prispôsobené podnebiu každej krajiny, postavené z dreva, hovorili so zložitými ornamentmi a vzormi. V každej krajine ľudia jedinečným jazykom a Pegas ich pri svojich potulkách rád počúval.

Pri všetkých týchto rozdieloch by ste si mohli myslieť, že ľudia žijúci v týchto krajinách nemajú nič spoločné. To by ste sa však mýlili. V každej ~~republike~~ sa

2 4 8 7
3 1 5 6

ste

majestátny é roky

búrkových

príšerami

smutne

a

ia

1/2/3/4/5/6/7/8

Arial

krajine

ulicami niesol smiech detí idúcich doc
školy, farmári pracovat na poliach,
spisovatelia písali knihy a ~~skladatelia~~
tvorili veselú hudbu, na ktorú ľudia
tancovali. Na rušných pouličných trhoch
všade kupovali chutné jedlo či rôzne
farebné ozdoby a večer sa každý vracal
domov k svojej blízkym. Pegasovi sa zdala
každá jedna krajina krásna a rád ich
všetky navštevoval.
Prečo teda Pegas plakal? Zarmútilo ho, čo
videl z oblohy. Keď letel ponad
kontinent, ktorý tak veľmi miloval,
všimol si niečo strašné.
Hoci mali ľudiam veľa spoločného, pre ich
odlišnosti medzi nimi vznikali
nedorozumenia. Stratili k sebe dôveru a
začali sa navzájom podozrievať a báť sa
jeden druhého. Problémy narastali a teraz
si navzájom vyhlasovali vojnu. Ľudia
pracovať prestali, školy sa zatvorili a
farmári opustili svoje polia. Zahaľoval
zvyšky hustý budov zbombardovaných v
starých meste dym. Všade stáli na stráži
vojaci v ~~fasungoch~~, ale nikto sa necítil
bezpečne. Spoločenstvá, ktoré kedysi
prekypovali radosťou a energiou, sa
rozpadli, pretože rodiny utekali zo
svojich domovov a armády sa zväčšovali.
Vysoko ~~hore~~ na oblohe Pegas neveril
vlastným očiam. Videl len ~~slzy~~ a
utrpenie. Čo by mohol urobiť? Ako by
pomôcť? Nechápal, prečo sa obrátili proti
sebe. Plný beznádeje zavrel oči a
rozplakal sa. Už to viac nemohol vydržať,

Times New Roman li
hudobníci
ľudia a predávali
podčiarknutie
rodine a
nie podčiarknutie
medzi krajinami
z
H
1/2/3/4/5/6/7/8/9
uniformách
bolesť
mohol
ľudia

a tak sa v tej chvíli rozhodol svoj milovaný kontinent opustiť. ~~Jednorožec~~ blúdil lesom celé roky a nikdy nenarazil na čo i len jedného človeka. Jeho jedinými spoločníkmi boli zvieratá. Jedného rána, keď kráčal k rieke, všimol si veľkého býka bieleho, ako pije vodu. Vedľa býka stálo záhadné dievča s vlasmi čiernymi a tmavými očami. *Malo na sebe nádherné šaty* s hýrivými farbami a pestrými vzormi a keď sa pohlo, zdalo sa, akoby sa okolo neho vznášali **drobné hviezdičky.** Jeho pestrofarebné šaty pripomenuli Pegasovi mnohé spoločenstvá krajín plné života, ktoré opustil. Letel ďaleko od miest, od hôr a polí, od ľadovcov a púští, až napokon zostúpil do hlbokého tmavého lesa. Pristál pri tichej rieke, zložil krídla a sám sebe sľúbil: „Krídla viac neroztiahnem nikdy už, nechcem viac zažívať bolesť z vojny, ktorá ničí môj milovaný kontinent." Keď sa býk opäť sklonil k vode, dievča spoza neho vykuklo. Pozrelo sa na Pegasa a usmialo sa. „Dobré ránok, Pegas," pozdravilo ho dievča, akoby ho poznalo. „Sa sme prišli napiť a oddýchnuť." Prekvapene odpovedal: „Ty vieš, kto som? Je to už dávno, čo som naposledy videl ~~človeka~~. Myslel som si, že ste na mňa všetci zabudli, ale ~~mám radosť~~ ťa však vidím. "Skôr než sa jej stihol opýtať, kto je alebo čo robí v lese, tajomné ~~dojča~~ zvolalo:

⊢ Pegas

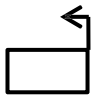
} ____ kurzíva

⌐¬

⌐¬ } ____ nie kurzíva

} ____ nie tučným

} ____ kapitálky

⌉k ⌉U 1/2/3/4/5

____ všetky písmená veľké

⌈ ∿

⌐ ⌈ ∿

⌉s ⌉P 1/2/3/4/5/6

⌈Pegas

____ kapitálky

⊢ ľudskú bytosť

⊢ veľmi rád

⌐

⊢ dievča

„Naozaj? Ale ako to, že si ~~vôbec~~ nikoho nevidel?“

„Tak do lesa temného hlboko nechodia až ľudia zvyčajne,“ odpovedal. „Sú príliš zaneprázdnení bojmi a ničením všetkého, čo vybudovali. Preto som tu, aby som bol čo najďalej od vojny,“ odvrátil pohľad.

„Ale, Pegas,“ povedalo dievča nežne, „vojna sa skončila.“

„Skončila?“ Pegas neveril ušiam vlastným. Vzpínal sa a výskal: „Ale ako je to možné?“ Láskou si spomenul na súdržnosť a radosť, ktoré vládli na kontinente pred vojnou, a túžil sa tam vrátiť. Čakal, že sa dievča bude tešiť spolu s ním, ale namiesto toho sa naňho vážne pozrelo.

„Áno, vojna sa skončila. Ale ľudia sa zmenili. To skvelá je správa! Sú vystrašení a sklamaní. Ich domy boli zničené a boja sa, že vojna vypukne znova. Stratili nádej.“

~~Cena Access City Award je ocenením úsilia európskym miest o lepšiu prístupnosť pre osoby so zdravotným postihnutím a inak handicapovaných.~~

Pegasa sa opäť zmocnil pocit beznádeje. Bola to desivý pocit ~~odlúčenia~~. Vedel, že musí konať. „Pamätám si časy, keď krajiny žili ~~vedľa seba~~ v mieri. Chcem tieto časy ľuďom pripomenúť a pomôcť im, aby sa opäť zjednotili,“ On povedal.

~~Dojča~~ súhlasne prikývlo. „Napadá ti nejaký spôsob, ako ľudí po ~~konflikte~~ opäť zjednotiť?“ spýtalo sa ho.

5 7 9 8 6 3 4
1 2

t
Ľ
1/2/3/4/5/6/7/8/9
Arial
všetky písmená veľké
S
kapitálky
osamelosti
spolu
rozhodne
Dievča
vojne

4 2 1 3
Mlčal na pegas chvíľu, ponorený do myšlienok. Medzitým sa okolo neho zhromaždila malá skupinka lesných zvierat a pozorovala jeho i nového ľudského návštevníka. „Mier bude možný vtedy, ak ľudia nájdu niečo, na čom im všetkým záleží, niečo, vďaka čomu zistia, čo majú spoločné.“ povedal a zrazu odhodlane roztiahol svoje obrovské ~~oči a~~ krídla. Zvieratá v úžase zalapali po dychu. Nikdy predtým ho nevideli s rozprestretými krídlami.

~~Osvetlenie, kúrenie, doprava a priemyselná výroba sú každodenné služby, pre ktoré je energia kľúčová a bez ktorých naše podniky ani my nemôžeme prežiť.~~

Dievča prikývalo. „Ak budú ľudia spolupracovať na rovnakom cieli, zistia, čo všetci potrebujú, vybudujú si vzájomnú dôveru a naučia sa spolu nebojovať, ale naopak vyjednávať, kým sa na niečom nezhodnú. Trvám na tom, aby ťa radšej sprevádzala moja najbližšia priateľka, holubica. Navyše si uvedomia, že keď sú jednotní, silnejší sú. Skvelý nápad, Pegas!“ Pegas odpovedal: „Dnes odídem z lesa a pôjdem za nimi. Ďakujem ti, že si sem prišla a povedala mi o konci vojny. Zdá sa, že ma čaká veľa práce.“

4 2 3 1
„Dobré ti všetko želám,“ povedalo dievča, „rada by som sa k tebe pridala, ale s býkom, ~~kravou~~ by sme ťa pri tvojom poslaní len zdržiavali. Som si istá, že budete tím výborný.“

1/2/3/4 m P
zvedavých
o
iba
Pomôžem im!
kapitálky
všetky písmená veľké
1/2/3/4 d Ž

Holubica, ktorá sedela na neďalekom strome, s ľahkosťou zlietla na zem k Pegasovi. „Ahoj, ~~kôň~~, teším sa na naše spoločné dobrodružstvo.“ Dievča sa vyšplhalo na chrbát býkov a usmialo sa. „Som si istá, že sa vám to podarí.“ Býk sa rozbehol a vyrazil vpred. „Nepovedala meno svoje mi si ty!“ zavolal za ňou Pegas. „Európa“ zakričala naspäť a s býkom zmizli z dohľadu, zanechajúc za sebou stopu blednúcich hviezd.

~~Prečo potrebujeme environmentálnu politiku?~~

Pegas bol zmätený. Prečo ~~nevesta~~ tak náhle zmizlo a ako má presvedčiť ľudí, aby sa ~~zlúčili~~ a žili v mieri?

Kapitola 2

~~Európa sa dnes nachádza približne v polovici cesty medzi zavedením environmentálnej politiky a víziou Život v dobrom prostredí v rámci možností našej planéty.~~

Pegas hľadel na bod na obzore, zmizlo kde dievča. Hoci mu hlavou stále vírilo otázok veľa, vedel, že nemá času nazvyš. Roztiahol krídla a kým sa s holubicou po svojom boku vydal na cestu, naposledy zakrúžil nad lesom a so svojimi ~~živočíšnymi~~ priateľmi. Netrval dlho a v diaľke zazreli ~~obrovské metropoly~~ a pod nimi ~~sa~~ malé dedinky. Z budov už nestúpal dym, ale ani sa z nich neozýval smiech.

pomaly

4 6 5 3 2 1

1/2/3/4/5/6 n T

!

Pegas

dievča

zjednotili

tučným, vycentrovať

rozlúčil sa

zvieracími lo

veľké mestá

či hudba

Atmosféra bola ťaživá. Ľudia sedeli s vážnymi tvárami a so sklonenými hlavami. „Je hrozné vidieť tieto krajiny a ich obyvateľov v takom žalostnom stave. Musíme im dať nádej a pomôcť im dosiahnuť dlhodobý mier," nahlas sa zamyslel Pegas. „Na čom ľuďom záleží vlastne najprv zistiť musíme," odpovedala. Už z diaľky videli skupinku ľudí, ktorí sedeli na úpätí hory.

„Zleťme dolu a skúsme sa s nimi porozprávať," navrhla holubica. „Ak budeme cestovať z miesta na miesto a porozprávame sa s dostatočným počtom ľudí, možno sa nám podarí nájsť niečo, čo je dôležité pre všetkých."

Pegas ľahko pristál neďaleko skupinky a klusom sa vybral smerom k nej. ~~Čajka~~ letela vedľa neho. Ľudia sa postavili, vyľakaní ~~zázračným~~, koňom, ktorý sa objavil na oblohe.

„Nebojte sa," ~~zareval~~ Pegas a spomalil. „Sme tu, lebo sa chceme porozprávať." Ľudia sa neisto pozreli na týchto návštevníkov nečakaných.

„Ty si Pegas?" spýtala sa jedna žena neveriacky.

„Som," potvrdil.

„Už roky sme ťa nevideli lietať na oblohe! Mysleli sme si, že si navždy odišiel." Pegas sklonil hlavu, akoby sa chcel ospravedlniť. „Odišiel som ale veľmi som sa potešil, keď som sa dopočul, že sa skončila. Vrátil som sa tak rýchlo, ako sa dalo. Vlastne som sem prišiel, aby

4 5 6 8 7 1 3 2

1/2/3/4/5/6/7/8/9 N n holubica

pri domčeku

nie podčiarknutie

Arial

Times New Roman

všetky písmená veľké

Holubica

okrídleným

zavolal

podčiarknutie

tučným

po vypuknutí vojny,

som vám pomohol vybudovať pokojnejšiu ~~prítomnosť~~.“

Ozval sa jeden z ~~chlapcov~~: „Ánom, tváril sa nedôverčivo vojny sa skončili. Ale nie som si istý, či dokážeš nájsť spôsob, ako dosiahnuť mier trvalý.“ Ostatní v dave súhlasili a zamrmlali.

„Mier v celej našej zemi by bol splneným snom,“ ~~riekla~~ žena, ktorá prehovorila aj predtým, „ale práve teraz starosti máme iné. Naše domy boli ~~hrozne~~ zničené a *nemáme drevo* potrebné na ich obnovu. Vieme ich opraviť,“ povedala a ukázala na veľkú pílu a lavicu, ktoré sa používali na rezanie stromov na dlhé dosky drevené, „ale lesy zhoreli.“

„A bez dreva si nemôžeme ani založiť oheň, aby sme si zakúrili v našich domoch,“ dodal ďalší človek.

„Niektorí z nás tu pracovali **pred vojnou,**“ povedal ten ~~nedôveriví~~ muž a ukázal na horu za sebou. „Kedysi tu bola plantáž ~~kríkov~~, ktorú sme starostlivo obhospodarovali, aby sme zabezpečili drevo pre celé mesto, ale teraz je preč.“

Ozvala sa stará žena: Nemáme žiadne stromy. „Obnoviť bez dreva nič nemôžeme vôbec. Chceme len v pokoji pokračovať v našich životoch. Vojna však úplne vyčerpala a zničila to, čo potrebujeme na živobytie.“ Pegas a holubica si ľudí pozorne vypočuli. Mali o čom premýšľať. Keď sa všetci zdôverili so svojimi starosťami, Pegas a holubica im poďakovali a pokračovali v ceste.

budúcnosť
mužov
kurzíva
kurzíva
všetky písmená veľké
povedala
nie kurzíva
navarili a
nie tučne
neveriaci
stromov
6 1 2 5 3 4
1/2/3/4/5/6
o
B
ho